

Η ΕΝ ΦΑΛΗΡΩ ΜΟΙΡΑ

Ἀπὸ ἡμερῶν πολλῶν ὁρμεῖ ἐν Φαλήρῳ μία μοῖρα τοῦ ἡμετέρου στόλου, συχνάκις ἐκπλέουσα χάριν, γυμνασίῳ. Ἡ μοῖρα αὕτη, ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου κ. Λάσκρη διαικούμενη, ἀποτελεῖται ἐκ τῶν πλοίων Ἀγαλῶου, Ἀλφειοῦ, Εὐρώτα καὶ Πηγεῖο. Τὰ φέροντα τὰ ὀνόματα τῶν τεσσάρων κυριωτάτων ποταμῶν τῆς Ἑλλάδος πλοῖα ταῦτα κατεσκευάσθησαν πρὸ δύο ἐτῶν ἐπὶ τῆς πρωθυπουργίας τοῦ κ. Τρικούπη καὶ τὰ μὲν δύο πρῶτα ὁμοιόμορφα ὄντα ἐναυπηγήθησαν ἐν Ἀγγλίᾳ, τὰ δ' ἕτερα δύο ἐπίσης ὁμοιόμορφα ἐν Σκωτίᾳ. Ἐκαστον αὐτῶν ἔχει μῆκος 130 ποδῶν ἀγγλικῶν, φέρει δὲ ἀνὰ ἓν τηλεβόλον τῶν 16,6 ὑπεκατομέτρων εἰς τὴν πρύμνην καὶ τὴν πῦρρον καὶ ἀνὰ 2 μυδραλλιοβόλους συστήματος Χόσκινς, πλήρωμα δὲ ἀπὸ 80 ἕως 90 ἀνδρῶν.

Τὸ δημοσιευόμενον σχεδιογράφημα παρὰ τοῦ ἡμετέρου συνεργάτου κ. Φωκᾶ γινόμενον ἐλήφθη ἀπὸ τῆς θέσεως Καστέλλα, παριστᾷ δὲ τὴν μοῖραν ὁμοῦσαν ἐν Φαλήρῳ. Τὸ πρὸς τὰ δεξιὰ φαινόμενον μέγα πλοῖον εἶνε τὸ γαλλικὸν θωρηκτὸν Victorieuse.

Ἡρὸς τοὺς Ἀστείους ἐπιστολὴ
τοῦ παμφιλτάτου τοῦ Φασουλῆ.

Ἀγαπητοὶ συνάδελφοι...

Ἀπὸ τὸ «Μὲν Ρεπό μου»

μετὰ μεγάλης μου χαρᾶς ἐδράβασα καὶ εἶδα
ὅτι ψοφῆμα κοίταται καταμεσῆς τοῦ δρόμου
καὶ κακοήθης πυρετὸς μαστίζει τὴν πατρίδα.
Κι' ἐπισυμβαίνουν θάνατοι ἔσθ' ὅτ' ἐξαφνικοί,
καὶ χάνει τὸν λογαριασμὸ καὶ ἡ Στατιστική.

Ἐν τούτοις δὲν μοῦ λέγετε καὶ σὺς πῶς οὐκ ἐφάνη
τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ Χιζ-Μπίτς καὶ τοῦ Σαλισβουρίας;
φρονεῖτε πῶς ἀποκλεισμὸν καὶ τοῦτο θὰ μᾶς κἄνῃ,
ἂν, ὃ μὴ γένοιτο, κληθῶν σείραϊ τῆς ἐφεδρείας;
Ἀμὲ καὶ ἡ συνέντευξις τῶν δυὸ ἀντακρατόρων
πλησίον τῶν Γερμανικῶν καὶ Ἀυστριακῶν συνόρων;

Ἀμὲ κι' ἡ συνδιάλεξις τοῦ Βίσμαρκ καὶ Καλντόρν;
ἐγὼ φρονῶ πῶς καὶ τι τὸν κόσμον θὰ ταράξῃ
καὶ ὅτι ἄλλο σέ ἄ τ ο υ ς κ β ὃ θὰ μᾶς καταδιώκῃ,
πλήν εἴθε ὁ Παράραθος νὰ μᾶς διαφυλάξῃ
ἀπὸ τοῦ φιλοπάτριδος καὶ ἀπὸ τῆς συγκινήσεως
καὶ κλάραις καὶ Ἐθνικοῦς δεσμοῦς καὶ Ἀρχάδων προσφωνήσεις.

Αὐτὰ φρονῶ πρὸς τὸ πρῶν, ἐν τούτοις τίς εἰδεύει
εἰς τοῦ χειμῶτος τὰς ἀρχὰς τί μπόρα θὰ μᾶς εὕρῃ.
Ἄλλ' ὅμως μέχρι τοῦ καιροῦ τῶν νέων μας ἀγώνων
ἂς προσφωνοῦμεν τὰς σκιὰς τῶν σεβαστῶν προγόνων
καὶ ἂς πονοῦμεν στήν Τουρκιὰ τὸ κάθε μας μονλάρι,
ἀφοῦ δὲν ἔμεινε σαρὸς σ' ἀχούρια καὶ κρηθάρια.

Καὶ νῦν ταχεῖαν ἐναρξίν προσμένων τῆς Βουλῆς,
σᾶς χαιρετῶ καὶ σᾶς φιλῶ.

ὁ φίλος Φασουλῆς.

Φωκᾶ

ΝΙΚΗΤΑΙ ΚΑΙ ΗΤΤΗΜΕΝΟΙ

Τὸ ἀπαίσιον τῆς Κούτρης ὄνειδος παραμένει ἀκόμη ὡς ἐφιάλτης εἰς τὸν νοῦν μας καὶ θὰ μείνῃ ἐπὶ πολὺ ὡς στίγμα εἰς τὰς σελίδας τῆς ἱστορίας μας. Ὅσάκις ἀνκλογιζόμεθα μεθ' ὑπερηφανείας τοὺς προσφάτους ἄθλους τῶν γενναίων μαχητῶν τοῦ Γκριτζόβαλη καὶ τοῦ Δρεπανίου, ἡ ἀνάμνησις τῆς περιῦδρισθείσης φουστανέλλας τῶν νεωτέρων ἀδόξων τριακοντῶν ἐγείρεται ὡς φάσμα καὶ παγώνει τὸν ἐνθουσιασμὸν μας. Τρεῖς μῆνες παρήλθον ἤδη ἀπὸ τοῦ λυπηροῦ συμβάντος καὶ ἡ Κουτρολογία ἐν ταῖς στήλαις τῶν ἐφημερίδων ἐξακολουθεῖ ἀκόμη ζωηρὰ καὶ δημοσιεύονται φαντασιώσεις καὶ μυθιστορικαὶ περιγραφαί, καὶ συμβαίνουν μονομαχίαι καὶ διενεργοῦνται ἀνακρίσεις καὶ ἐν γένει τὸ ζήτημα δὲν ἐννοεῖ νὰ φύγῃ ἀπὸ τοῦ τάπητος.

Τὸ πάντων ὅμως σπουδαιότερον ὑπῆρξεν ἡ διαταχθεῖσα διάλυσις τοῦ 5ου εὐζωνικοῦ τάγματος. Ἐνεκα τοῦ γενικοῦ μέτρου ἐπρόκειτο νὰ διαλυθῇ ἐν τῶν ὑπαρχόντων εὐζωνικῶν ταγμάτων, ἐξελέχθη δ' ὡς ἐξιλαστήριον θῦμα τῆς τρωθείσης ἐθνικῆς φιλοτιμίας τὸ ἀτυχὲς 5ον, οὗτινος οἱ δύο λόγοι ὑπέστησαν τὴν ἐπονείδιστον ἐν Κούτρᾳ αἰχμαλωσίην καὶ τὴν ὀδυνηρὰν ἀνὰ τὴν Μακεδονίαν περιαγωγὴν, τὴν χλεύην τῶν Βουλγάρων καὶ τοὺς ἐμπτυσμοὺς τῶν ἐν Θεσσαλονικίᾳ Ἑβραίων. Ἰσως ἡδύνατό τις νὰ παρατηρήσῃ — συνκισθανόμενος ἐνταυτῷ τὴν γινομένην εἰς τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα καὶ εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔνδυμα ὕβριν — ὅτι λίαν σκληρὰ ὑπῆρξεν ἡ ἐπιβληθεῖσα τιμωρία. Ἰσως θὰ ἡδύνατο εὐλόγως νὰ παρατηρήσῃ ὅτι ἐνόσω ἔστατο ὀρθὸς καὶ ἄτρωτος ὁ Ἀῶρης, οἱ ἐν Κούτρᾳ στρατιῶται ἐμάχοντο ἡρωϊκῶς, ὅτι οὐδαμῶθεν ἐστάλη πρὸς αὐτοὺς ἐπικουρία, ἂν καὶ ἐπάλαιον ἐπὶ ὥρας πολλὰς ἐξηντηλημένοι καθ' ὑπερέρων ἐχθρικῶν δυνάμεων ὅτι, καθὰ τοῦλάχιστον ἐξάγεται ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν κατὰστάντων, οἱ στρατιῶται ὑπέκυψαν ἀναγκάζόμενοι ἐκ τῆς πειθαρχίας εἰς τὴν ἀνυδρον διαταγὴν τῶν δειλιασάντων ἀνωτέρων τῶν καὶ ὅτι πολὺ ἀμφίβολον εἶνε ἂν πρέπει νὰ ἐπεκταθῇ καὶ ἐπ' αὐτῶν ἡ ἐπὶ τῶν πρωταιτίων δικαίως ἐπιβαλλομένη τιμωρία, ὅτι καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι πάντες οἱ πολεμήσαντες ἐν Κούτρᾳ ἀξιοματικοὶ καὶ στρατιῶται εὐθύνονται διὰ τὴν συμφορὰν, πάντως ὅμως εἶνε ἀνεύθυνος ἡ λοιπὴ δύναμις τοῦ τάγματος ἢ μὴ παρευρεθεῖσα εἰς τὸ ἀπαίσιον αὐτὸ σημεῖον τοῦ πεδίου τῆς μάχης καὶ ἐπομένως ἀποδίνει τερατωδῶς ἀνεξήγητος ἢ καὶ ἐπ' αὐτῆς ἐπιβληθεῖσα ἠθικὴ καταδίκη. Ἀλλὰ δὲν ἐνδιατριβόμεν ἐπὶ πλέον εἰς τὰς παρατηρήσεις ταύτας, ἐπειγόμενοι νὰ ἐξετάσωμεν τὸ ζήτημα καὶ ὑπὸ ἄλλην σοβαρώτερην ἑποψίν.

Ἡ κυβέρνησις σχηματίζουσα ἐπιτροπὴν ἐξ ἀνωτέρων ἀξιοματικῶν, διενεργούσα ἀνακρίσεις, κρατοῦσα ὑπὸ προφυλάκισιν τοὺς ἐν Κούτρᾳ παραδοθέντας ἀξιοματικούς, πράττει ὅ,τι κατ' ἀρχὰς ἐφάνη προσπαθῆσασα ν' ἀποφύγῃ, ἀναγνωρίζει δηλαδὴ ἐπισήμως τὰ παρὰ τὰ σύνορα γεγονότα καθ' ὅλην αὐτῶν τὴν σοβαρότητα. Ἀλλ' ἡ ἐνέργειά τῆς τότε δὲν δύναται νὰ εἶνε μοναμερής· ἀφοῦ πανδήμως τιμωρεῖ τοὺς παραγνωρίσαντας τὸ ἑαυτῶν καθήκον, ἀνυπερθέτως, κατ' αὐστηράν τοῦ δικαίου ἀπαίτησιν, ὀφείλει νὰ βραβεύσῃ τοὺς διαπρέψαντας. Τὸ δεύτερον τοῦτο μάλιστα ὀφείλει νὰ πράξῃ πρὸ τοῦ πρώτου καὶ νὰ ἐξάρῃ τὴν σημασίαν τῶν γεγονότων διὰ λόγου; ἐθνικοῦ συμφέροντος. Ὁ κυμαινόμενος χριστιανικὸς πληθυσμὸς τῆς Μακεδονίας δικτελεῖ ὑπὸ τὴν πικρὰν ἐντύπωσιν τῆς ἀτιμωτικῆς περιαγωγῆς τῶν αἰχμαλώτων, ἡ φήμη δὲ περὶ τῶν γενομένων ἐφθασε